

samlivet har været ophævet et længere antal år, tidligere mere end 10 år, nu oftest efter 6-7 års adskillelse. Dansk Kvindesamfund finder det rigtigst, at denne ændring gennem domspraksis af lovens fortolkning finder udtryk i en ændring af paragraffens formulering, men man foreslår samtidigt en videreførsel af den tendens, der har været i praksis, til at indskrænke fristen, således at en ægtefælle - også "den skyldige" efter 4 års ophævelse af samlivet skal være berettiget til at få skilsmisse. Man finder det rimeligt, at en ægtefælle ikke ensidigt ved en ophævelse af samlivet skal kunne gennemtvinge en skilsmisse i løbet af kort tid. På den anden side finder man, at et åremål på 4 år er tilstrækkelig tid til, at begge ægtefæller kan overveje konsekvenserne af en opløsning af ægteskabet. Har adskillelsen været i 4 år, vil det også være åbenbart, at det ikke drejer sig om en tilfældig grille hos den ægtefælle, der ophæver samlivet. Muligheden for en genoptagelse af samlivet vil i disse tilfælde oftest være illusorisk.

§ 59. Skilsmisse på grund af utroskab.

Dansk Kvindesamfund foreslår paragraffen ændret således, at omgående skilsmisse kun er muligt i grovere tilfælde, f.eks. ved gentagne eller vedvarende forhold, ikke hvis der er tale om utroskab i et enkelt tilfælde, dette burde kun berettige til separation. Det er vor opfattelse, at et sådant enkelt tilfælde af utroskab ikke virker så ødelæggende for et ægteskab som f.eks. den ene ægtefælles hang til spiritus eller en ægtefælles grove forsømmelse af underholdspligten, og dog berettiger disse forhold kun den anden ægtefælle til at opnå separation. Skilsmisssens gennemførelse på grund af et enkelt tilfælde af utroskab vil ofte ske overilet under indflydelse af den første dybe krænkelse.

§ 66 stk. 2. Skævdeling, når der meddeles separation i meget graverende tilfælde. Det bør overvejes, om der ikke bør åbnes samme mulighed for skævdeling af boer af ringe værdi til fordel for den ægtefælle, der ikke bærer hovedskylden, også ved separation af andre årsager og ved skilsmisse.

§ 73. Inddrivelsen af bidrag bør gøres så effektiv som muligt.

§ 74. Manden kan ved skilsmisse, hvor hustruen bærer hovedskylden forlange, at hun ikke må bære hans navn. Bestemmelsen bør overvejes, den kan være betænkelig, især hvis hustruen har erhvervsmæssig interesse i at beholde navnet og undertiden også af hensyn til børnene.

§ 76. Det er Dansk Kvindesamfunds indtryk, at det er uheldigt, at en ægtefælle under de nugældende regler kan forhale en ægteskabssag i så lang tid ved at undlade at give møde til mægling. Dansk Kvindesamfund har derfor rettet to henvendelser til Justitsministeriet for at få ændret de nugældende regler og har sidst modtaget svar af 18.7. 55. Dansk Kvindesamfund har foreslået påny at indføre den ordning som tidligere i en periode har været gældende, at den mæglende myndighed har ret til at udstede erklæring om forgæves mægling, såfremt en ægtefælle udebliver efter to tilsigelser, hvoraf den ene i hvert fald skal være sket ved anbefalet brev. At mægling kun kan afholdes særskilt med hver af ægtefællerne, såfremt den af ægtefællerne, der søger separation eller skilsmisse ville komme til at rejse over 100 km., vil også ofte være uheldigt, især når det drejer sig om mindre bemedlede ægtefæller. Man kunne uden tvivl sætte grænsen ned til f.eks. 50 km.

Lov nr. 56 om ægteskabets retsvirkninger af 18. marts 1925.

§ 18 og 19. Formålet med at forlange ægtefællernes enighed om dispositioner vedrørende en ejendom, der tjener som familiens bolig, eller som familiens eller den anden ægtefælles erhvervsvirksomhed er knyttet til, samt enighed om dispositioner vedrørende behave o.s.v. gør sig lige stærkt gældende, hvad enten der foreligger fælles eje eller sær-eje. Paragraffen foreslås derfor udvidet til at omfatte såvel fælles-eje som sær-eje.

§ 38 nr. 3. Bosondring kan kræves, når den anden ægtefælle ulovligt ophæver samlivet. Fristen for indgivelse af begæring om bosondring er fastsat til 1 år fra samlivets ophævelse. Denne frist forekommer for kort, da den efterladte ægtefælle måske stadig håber på en genopta-